

باهری

باهری (ba.he.ri)، ناظر جان، کان بادام ۱۹۴۰م -، شاعر تاجیکستانی - در ۱۹۶۴م رشته زبان و ادبیات فارسی تاجیکی را در دانشگاه دولتی تاجیکستان به پایان رساند و به روزنامه نگاری پرداخت و بعدها رئیس بنیاد روزنامه نگاران تاجیکستان شد اشعار و آچرک های وی در نشریات تاجیکستان منتشر شده است.

از آثارش: کتابهای شعر اندیشه ها (۱۹۷۵م)؛ تلاش (۱۹۹۰م)؛ آچرک دانش طلب و بزرگی آموز (۱۹۸۸م).

قبادیانی

Боҳирӣ

Боҳирӣ، Нозирҷон، Конибодом 1940 - ، шоири тоҷикистонӣ. Дар 1964 риштаи забону адабиёти форсии тоҷикиро дар Донишгоҳи давлатии Тоҷикистон ба поён расонд ва ба рӯзноманигорӣ пардохт ва баъдҳо Райиси Бунёди рӯзноманигорони Тоҷикистон шуд. Ашъор ва очеркҳои вай дар нашриёти Тоҷикистон мунташир шудааст.

Аз осорах: китобҳои шеърӣ “Андешаҳо” (1975); “Талош” (1990); очерки “Дониш талабу бузургӣ омӯз” (1988).

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. - Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 167.